

Beslutningsforslag nr. B 32. Fremsat den 30. november 1994 af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen)

Forslag til folketingsbeslutning

om ordningen for

De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

»Folketinget meddeler sit samtykke til Danmarks ratifikation af den af Rådet for Den Europæiske Union truffne afgørelse af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.«

Bemærkninger til forslaget

1. Forslaget til folketingsbeslutning fremsættes for at gøre det muligt, at regeringen på Danmarks vegne kan ratificere rådsafgørelsen 31. oktober 1994 om De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Rådets afgørelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste meddelelse fra medlemslandene om afslutningen af ratifikationsprocedurerne. Rådsafgørelsen får virkning fra 1. januar 1995.

2. I henhold til den gældende rådsafgørelse af 24. juni 1988 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter finansieres det fælles budget fuldt ud af egne indtægter, som udgøres af told- og landbrugsafgifter, indbetaling fra medlemsstaterne af en andel af det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift samt den såkaldte fjerde indtægtskilde, der er baseret på indbetalinger fra medlemslandene på grundlag af deres andel af EU's samlede bruttonationalindkomst.

Rådsafgørelsen fastsætter både en overgrænse for andelen af det fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften, det såkaldte momsloft på 1,4 pct., en overgrænse for momsgrundlaget i det enkelte medlemsland på 55 pct. af bruttonationalindkomsten samt et loft over de samlede egne indtægter på 1,20 pct. af Fællesskabets bruttonationalindkomst. For hvert af årene 1988-92 har der været fastsat såkaldte underlofter, stigende fra 1,15 pct. i 1988 til 1,20 pct. i 1992.

Den gældende rådsafgørelse fastlægger endvidere en kompensationsordning for det af Storbritannien rejste budgetproblem. Ifølge rådsafgørelsens bestemmelser overføres til Storbritannien 66 pct. af det beløb, der udgør forskellen mellem den britiske andel af moms- og bruttonationalindkomst-grundlaget og den britiske andel af de samlede fordelte udbetalinger fra budgettet. Udgiften herved afholdes af de øvrige medlemsstater i forhold til deres almindelige andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst, idet dog Forbundsrepublikken Tysklands bidrag reduceres med 1/3.

3. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Maastricht i december 1991 fremlagde Kommissionen i februar og marts 1992

»Fra Fællesakten til Maastricht-traktaten – Mål og midler« samt »Fællesskabets offentlige finanser i tiden frem til 1997«. Disse meddelelser – den såkaldte Delors 2-pakke – indeholdt forslag om en række ændringer af finansieringen af Fællesskaberne.

Heriblandt var de væsentligste en gradvis forhøjelse af loftet for de egne indtægter fra 1,20 pct. i 1992 til 1,37 pct. i 1997 samt en styrkelse af den sociale samhørighed både gennem budgettets udgiftsside, ved oprettelsen af en samhørighedsfond, og på budgettets indtægtsside, ved øget anvendelse af bruttonationalindkomst-bidraget.

På grundlag af disse meddelelser indledtes der i første halvdel af 1992 drøftelser om den fremtidige finansiering. Disse drøftelser førte til enighed om en finansieringsreform på mødet i Det Europæiske Råd den 11.-12. december 1992 i Edinburgh. Enigheden vedrørte – ud over selve finansieringen, dvs. loftet over og strukturen i de egne indtægter – også budgetdisciplin og budgetforvaltning samt princippet om opdeling af udgiftsbudgettet i fem kategorier; landbrug, struktur, interne politikker, foranstaltninger udadtil samt administration og bestemmelser om overgrænser for udgifterne i hver af disse kategorier.

4. Det besluttedes, at de årlige lofter over egne indtægter bliver 1,20 pct. af Fællesskabernes bruttonationalindkomst i 1993, 1,20 pct. i 1994, 1,21 pct. i 1995, 1,22 pct. i 1996, 1,24 pct. i 1997, 1,26 pct. i 1998 og 1,27 pct. i 1999. De egne indtægters struktur ændres således, at loftet for den ensartede moms ned sættes fra 1,4 til 1,0 pct i ensartede trin i perioden 1995-99. For lande med bruttonationalindkomst pr. indbygger under 90 pct. af fællesskabsgennemsnittet nedsættes overgrænsen for momsgrundlaget til 50 pct. i 1995. Denne ændring indføres gradvis i ensartede trin for de andre medlemsstater i perioden 1995-99. Kommissionen anmodedes om – inden udgangen af 1999 – at forelægge en undersøgelse af hvilke muligheder, der kan komme på tale som en femte indtægtskilde.

Til udmøntning af den af Det Europæiske Råd opnåede enighed om den fremtidige finansiering fremsatte Kommissionen den 13. oktober 1993 et forslag

til ny rådsafgørelse om ordningen for egne indtægter. På basis heraf vedtog Rådet den 31. oktober 1994 afgørelsen om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter. For Danmarks vedkommende blev ikrafttrædelsen gjort betinget af Folketingets samtykke til ratifikation. Folketingets markedsudvalg/Europaudvalg er løbende holdt underrettet i sagen.

5. Retligt har rådsafgørelsen af 31. oktober 1994 samme karakter som rådsafgørelsen af 24. juni 1988, som den træder i stedet for.

Rådsafgørelsen fastslår (art. 1), at der tillægges Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af deres budgetter. Fællesskabernes budget finansieres fuldt ud, uanset andre indtægter, ved hjælp af de egne indtægter.

Rådsafgørelsen viderefører (art. 2), at Fællesskabernes egne indtægter udgøres af landbrugsafgifter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, told i henhold til den fælles toldtarif, samt told af de produkter, der henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, momsbidrag i henhold til det ensartede beregningsgrundlag samt bidrag fra medlemsstaterne i henhold til deres andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst.

Det fastslås, at beregningsgrundlaget for merværdibidraget for de medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger i 1991 udgjorde under 90 % af fællesskabsgennemsnittet, ikke kan overstige 50 pct. af bruttonationalindkomsten. For de øvrige medlemsstater begrænses grundlaget til følgende procentdele af bruttonationalindkomsten: 54 pct. i 1995, 53 pct. i 1996, 52 pct. i 1997, 51 pct. 1998 og 50 pct. i 1999. Endvidere nedsættes beregningsgrundlaget for den ensartede momsats til 1,32 pct. af bruttonationalindkomsten i 1995, 1,24 pct. i 1996, 1,16 pct. i 1997, 1,08 pct. i 1998 og endeligt til 1,00 pct. i 1999.

Rådsafgørelsen fastlægger (art. 3) loftet for Fællesskabernes egne indtægter til 1,27 pct. af medlemsstaternes bruttonationalindkomst med hensyn til betalingsbevillinger (betalingsbevillinger dækker de udgifter, som følger af opfyldelsen af forpligtelser, indgået i det pågældende og/eller de forudgående regnskabsår). For hvert af årene 1995 til 1999 fastsættes underlofter stigende fra 1,21 i 1995 til 1,27 i 1999.

Endvidere fastslås det, at forpligtelsesbevillingerne, der opføres på Fællesskabernes almindelige budget i løbet af perioden 1995-1999, skal styres på en sådan måde, at resultatet bliver en samlet beløbsramme, der ikke overstiger 1,335 pct. af medlemsstaternes bruttonationalindkomst i 1999 (forpligtelsesbe-

villinger dækker de retlige forpligtelser, der indgås i det pågældende regnskabsår i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår).

Rådsafgørelsen viderefører (art. 4 og 5) de grundliggende principper for beregning og finansiering af den britiske kompensationsordning.

Rådsafgørelsen viderefører (art. 6), at de egne indtægter anvendes uden sondring til finansiering af alle udgifter, der er opført på budgettet. Indtægter til finansiering af reserverne opkræves først ved træk på disse.

Rådsafgørelsen viderefører (art. 7), at overskud fremføres til det følgende regnskabsår.

Bestemmelserne vedr. medlemsstaternes opkrævning af de egne indtægter samt revision og kontrol heraf videreføres ligeledes (art. 8).

Dette gælder tillige tilbageførslen af visse egne indtægter til Grækenland, Portugal og Spanien (art. 9). Refusionsordningen, der var en del af tiltrædelsesgrundlaget for disse lande, er afviklet og der udestår alene mindre justeringer.

Rådsafgørelsen fastslår (art. 10), at Kommissionen inden udgangen af 1999 skal forelægge en beretning om, hvorledes den nye ordning for de egne indtægter fungerer. Rapporten skal bl.a. indeholde en fornyet gennemgang af korrektioner af budgetulige vægten til fordel for Storbritannien.

Kommissionen skal ligeledes inden udgangen af 1999 forelægge en rapport om mulighederne for at indføre en femte indtægtskilde samt om de nærmere detaljer for en evt. ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget.

Rådsafgørelsen fastlægger (art. 11) de nærmere bestemmelser for ikrafttræden m.v.

6. Rådsafgørelsen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Rådsafgørelsen ændrer imidlertid, som aftalt af Det Europæiske Råd i Edinburgh den 11.-12. december 1992, de egne indtægters sammensætning i retning af øget anvendelse af bruttonationalindkomst-bidraget og mindre anvendelse af moms-bidraget. Det indebærer, at bidraget til det fælles budget for de medlemsstater, hvis andel af Fællesskabets samlede bruttonationalindkomst er større end deres andel af Fællesskabets samlede momsgrundlag, stiger. Det gælder bl.a. Danmark.

Hertil kommer, at den forhøjelse af loftet for de egne indtægter, der ligeledes blev aftalt af Det Europæiske Råd i Edinburgh den 11.-12. december 1992, såfremt den udnyttes ved vedtagelsen af de årlige budgetter, indebærer øgede bidrag til det fælles budget.

RÅDETS AFGØRELSE AF 31. OKTOBER 1994

OM ORDNINGEN FOR
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EGNE INDTÆGTER

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 201,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter⁴⁾ blev disses sammensætning ændret og udvidet ved en reduktion af beregningsgrundlaget for merværdiafgiften, således at dette højst kan udgøre 55 pct. af landets årlige bruttonationalindkomst i markedspriser, i det følgende benævnt »BNI«, dog således at maksimalsatsen på 1,4 pct. blev fastholdt, samt ved indførelse af en supplerende indtægtskilde baseret på medlemsstaternes samlede BNI;

Det Europæiske Råd nåede frem til en række konklusioner herom på mødet i Edinburgh den 11. og 12. december 1992;

Fællesskaberne bør råde over de indtægter, der er nødvendige til finansieringen af deres politikker;

ifølge disse konklusioner vil Fællesskaberne indtil 1999 kunne disponere over et maksimalt beløb i egne indtægter svarende til 1,27 pct. af medlemsstaternes BNI;

¹⁾ EFT nr. C 300 af 6.11.1993, s. 17.

²⁾ EFT nr. C 61 af 28.2.1994, s. 102.

³⁾ EFT nr. C 52 af 19.2.1994, s. 1.

⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15.7.1988, s. 24.

for at dette loft kan overholdes, må det samlede beløb for de egne indtægter, der stilles til Fællesskabernes rådighed for perioden 1995-1999, ikke i noget år overstige en bestemt procentsats af medlemsstaternes samlede BNI for det pågældende år;

der fastsættes et samlet loft på 1,335 pct. af medlemsstaternes BNI for forpligtelsesbevillingerne, og det bør sikres, at udviklingen i forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne styres;

disse lofter bør gælde, indtil denne afgørelse ændres;

for at tage hensyn til de forskellige medlemsstaters evne til at bidrage til de egne indtægter og, for de mindst velstående landes vedkommende, at korrigere de regressive elementer i den nuværende ordning – i overensstemmelse med protokollen om den økonomiske og sociale samhørighed, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union – bør der foretages en ny ændring af reglerne for Fællesskabernes finansiering;

- loftet for den ensartede sats, der skal anvendes på de enkelte medlemsstaters ensartede beregningsgrundlag for merværdiafgiften sænkes fra 1,4 pct. til 1 pct. i ensartede trin i perioden 1995-1999,
- for medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger i 1991 udgjorde under 90 pct. af fællesskabsgennemsnittet – nemlig Grækenland, Spanien, Irland og Portugal – begrænses beregningsgrundlaget for merværdiafgiften fra 1995 til 50 pct. af den pågældende medlemsstats BNI, og for de øvrige medlemsstater nedsættes beregningsgrundlaget fra 55 pct. til 50 pct. i ensartede trin i perioden 1995-1999;

Det Europæiske Råd har flere gange behandlet spørgsmålet om korrektion af budgetuligevægten, især på samlingen den 25. og 26. juni 1984;

Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde den 11. og 12. december 1992 den beregningsmetode for korrektion af budgetuligevægten, som er fastsat i afgørelse 88/376/EØF, Euratom;

der bør drages omsorg for, at budgetuligevægten korrigeres på en sådan måde, at dette ikke berører de egne indtægter, der er disponible for Fællesskabernes politik;

der gælder særlige bestemmelser for den monetære reserve, i det følgende benævnt »monetær EUGFL-reserve«;

i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd skal der afsættes to reserver på budgettet; dvs. reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande; der fastsættes særlige bestemmelser for disse reserver;

Kommissionen forelægger inden udgangen af 1999 en rapport om, hvorledes ordningen fungerer; rapporten skal bl.a. indeholde en fornyet gennemgang af korrektionen af budgetuligevægten til fordel for Det Forenede Kongerige; Kommissionen forelægger ligeledes inden udgangen af 1999 en rapport om resultaterne af en undersøgelse af mulighederne for at indføre en femte indtægtskilde samt om de nærmere detaljer for en eventuel indførelse af en fast ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget;

der bør fastsættes bestemmelser til sikring af overgangen fra den ordning, som blev indført ved afgørelse 88/376/EØF, Euratom, til den ordning, som indføres ved nærværende afgørelse;

Det Europæiske Råd har vedtaget, at denne afgørelse skal have virkning fra den 1. januar 1995 –

FASTSAT FØLGENDE BESTEMMELSER, SOM DET HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE AT VEDTAGE;

ARTIKEL 1

Der tillægges Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af deres budget i overensstemmelse med den i de følgende artikler fastsatte fremgangsmåde.

Fællesskabernes budget finansieres, uanset andre indtægter, fuldt ud ved hjælp af Fællesskabernes egne indtægter.

ARTIKEL 2

1. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter provenuet af:

- a) afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende afgifter og lignende samt andre afgifter, som af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, såvel som afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker;
- b) told i henhold til den fælles toldtarif og anden told, der af Fællesskabernes institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, samt told af de produkter, der henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab;
- c) anvendelse af en ensartet sats, som gælder for alle medlemsstater, på momsregningsgrundlaget, der fastlægges ensartet for medlemsstaterne i henhold til fællesskabsregler. Det grundlag, som skal tages i betragtning med henblik på denne afgørelse, begrænses imidlertid fra 1995 til at udgøre 50% af BNI for de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger i 1991 udgjorde under 90% af fællesskabsgennemsnittet; for de øvrige medlemsstater begrænses grundlaget til følgende procentdele af deres BNI:

- 54% i 1995
- 53% i 1996
- 52% i 1997
- 51% i 1998
- 50% i 1999.

Den reduktionssats på 50% af BNI, der er fastsat for samtlige medlemsstater i 1999, gælder, indtil denne afgørelse ændres;

- d) anvendelse af en sats, som fastsættes inden for rammerne af budgetproceduren under hensyn til alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes BNI, der opstilles efter de fællesskabsregler, der er omhandlet i direktiv 89/130/EØF, Euratom¹⁾.

2. Egne indtægter, der opføres på Fællesskabernes budget, omfatter desuden provenuet af andre afgifter, som måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og under overholdelse af den procedure, som er fastsat i artikel 201 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller i artikel 173 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. Ved indbetaling af beløbene i henhold til stk. 1, litra a) og b), tilbageholder medlemsstaterne 10% til dækning af opkrævningsomkostningerne.

4. Den ensartede sats, der er omhandlet i stk. 1, litra c), fremkommer som et resultat af

- a) anvendelse af følgende procentsatser på medlemsstaternes momsregningsgrundlag:

- 1,32% i 1995
- 1,24% i 1996
- 1,16% i 1997
- 1,08% i 1998
- 1,00% i 1999.

Satsen på 1% for 1999 gælder, indtil denne afgørelse ændres;

- b) og nedsættelse med bruttobeløbet for den referencekompensation, der er omhandlet i artikel 4, punkt 2). Dette bruttobeløb udgøres af kompensationen tilpasset under hensyn til, at Det Forenede Kongerige ikke del-

¹⁾ EFT nr. L 49 af 21.2.1989, s. 26.

tager i finansieringen af sin egen kompensation, samt til, at Forbundsrepublikken Tysklands andel er nedsat med en tredjedel. Satsen beregnes, som om referencekompensationen blev finansieret af medlemsstaterne efter deres momsregningsgrundlag som fastsat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c).

5. Den sats, der er fastsat i stk. 1, litra d), gælder for hver medlemsstats BNI.

6. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den tidligere fastsatte ensartede momsats og BNI-sats fortsat gælde, indtil nye sats træder i kraft, jf. dog de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2, for så vidt angår den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande.

7. I denne afgørelse forstås ved BNI årets bruttonationalindkomst i markedspriser.

ARTIKEL 3

1. Fællesskabernes samlede egne indtægter kan ikke overstige 1,27% af medlemsstaternes samlede BNI med hensyn til betalingsbevillinger.

Fællesskabernes samlede egne indtægter kan for hvert af årene i perioden 1995-1999 ikke overstige følgende procentdele af medlemsstaternes samlede BNI i det pågældende år:

- 1995: 1,21%
- 1996: 1,22%
- 1997: 1,24%
- 1998: 1,26%
- 1999: 1,27%.

2. Udviklingen i de bevillinger til forpligtelser, der opføres på Fællesskabernes almindelige budget i løbet af perioden 1995-1999, skal styres på en sådan måde, at resultatet bliver en samlet beløbsramme, der ikke overstiger 1,335% af medlemsstaternes samlede BNI i 1999. Der fastholdes et bestemt forhold mellem bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betaling for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at overholde det i stk. 1 nævnte loft for de følgende år.

3. De samlede lofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, finder anvendelse, indtil denne afgørelse ændres.

ARTIKEL 4

Der indrømmes Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetuligevægten. Denne korrektion består af et grundbeløb og en justering. Ved denne justering bringes grundbeløbet i overensstemmelse med en referencekompensation.

1) Grundbeløbet fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det foregående regnskabsår mellem:

- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af summen af de indbetalinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), og som er blevet foretaget i det pågældende regnskabsår, inklusive justeringerne af den ensartede sats for tidligere regnskabsår,

og

- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede »fordelte udgifter«

b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«

c) og at multiplicere resultatet med 0,66.

2) Referencekompensationen er den korrektion, som fremkommer ved anvendelsen af dette punkts litra a), b) og c), korrigeret med den fordel for Det Forenede Kongerige, som opstår, når momsen »udjævnes«, og artikel 2, stk. 1, litra d), bringes i anvendelse.

Den fastsættes ved:

a) at beregne forskellen i det forløbne regnskabsår mellem:

- Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede momsindbetalinger, som skulle have været foretaget i dette regnskabsår, inklusive justeringerne for tidligere regnskabsår, vedrørende de beløb, som finansieres over de i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), nævnte indtægter, såfremt den ensartede momsats var blevet anvendt på grundlag, der ikke var »udjævnet«,

og

- Det Forenede Kongeriges procentvise andel i de samlede »fordelte udgifter«

b) at anvende den således beregnede forskel på de samlede »fordelte udgifter«

c) at multiplicere resultatet med 0,66

d) at trække Det Forenede Kongeriges indbetalinger under punkt 1), litra a), første

- led, fra indbetalingerne under litra a), første led, i nærværende punkt og
- e) at trække de under litra d) fremkomne beløb fra det under litra c) fremkomne beløb.
- 3) Grundbeløbet justeres, så det kommer til at svare til beløbet for referencekompensationen.

ARTIKEL 5

1. Korrektionen finansieres af de øvrige medlemsstater efter følgende retningslinjer:

Medlemsstaternes andel i denne finansiering beregnes først på grundlag af deres respektive andel i de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede indbetalinger, idet der ses bort fra Det Forenede Kongerige; den tilpasses dernæst, således at Forbundsrepublikken Tysklands bidrag ned sættes til to tredjedele af den andel, som fremkommer ved denne beregning.

2. Korrektionen ydes Det Forenede Kongerige i form af fradrag i de indbetalinger, som landet foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c) og d). De øvrige medlemsstaters andel heri lægges til de indbetalinger, hver medlemsstat foretager i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c) og d).

3. Kommissionen foretager de i denne afgørelses artikel 4 omhandlede beregninger.

4. Hvis budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal den korrektion til Det Forenede Kongerige og de øvrige medlemsstaters andele heri, som er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, fortsat gælde.

ARTIKEL 6

De i artikel 2 nævnte indtægter anvendes uden sondering til finansiering af alle udgifter, der er opført på budgettet. De indtægter, der er nødvendige til hel eller delvis dækning af den monetære EUGFL-reserve, reserven til finansiering af lånegarantifonden og reserven til nødhjælp i tredjelande, og som er opført på budgettet, indkræves dog først hos medlemsstaterne, når reserverne tages i anvendelse. Bestemmelserne vedrørende anvendelsen af disse reserver vedtages i fornødent omfang i henhold til artikel 8, stk. 2.

Bestemmelserne i stk. 1 foregriber ikke anvendelse af visse medlemsstaters bidrag til de supplerende programmer, der er fastsat i artikel 130 L i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ARTIKEL 7

Et eventuelt overskud af Fællesskabernes indtægter i forhold til samtlige de i et regnskabsår faktisk afholdte udgifter fremføres til det følgende regnskabsår.

Eventuelle overskud, der følger af en overførsel fra kapitlerne vedrørende EUGFL, Garantisektionen, til den monetære reserve, eller overskud fra Garantifonden vedrørende de eksterne foranstaltninger, der er overført til budgettets oversigt over indtægter, betragtes som egne indtægter.

ARTIKEL 8

1. Fællesskabernes egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som om nødvendigt tilpasses fællesskabsforskrifternes krav. Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre deres overensstemmelse med fællesskabsforskrifterne og aflægger rapport til budgetmyndigheden. Medlemsstaterne stiller de i artikel 2, stk. 1, litra a) til d), fastsatte indtægter til Kommissionens rådighed.

2. Uden at foregribe revisionen af regnskaberne og kontrollen af retsmæssigheden og den forelle rigtighed i henhold til artikel 188 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet denne revision og kontrol først og fremmest skal vedrøre pålideligheden og effektiviteten af de nationale systemer og procedurer til fastlæggelse af grundlaget for de egne indtægter fra merværdiafgiften og fra BNI, og uden at foregribe de kontrolforanstaltninger, der træffes i medfør af samme traktats artikel 209, litra c), vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, de bestemmelser, som er nødvendige for gen-

nemførelsen af denne afgørelse, samt bestemmelserne vedrørende kontrollen med opkrævningen, overdragelsen til Kommissionen og indbetalingen af de i artikel 2 og 5 nævnte indtægter.

ARTIKEL 9

Den mekanisme med gradvis aftagende tilbageførsel af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgifter eller finansielle bidrag på grundlag af BNI, som blev indført med virkning indtil 1985 til fordel for Grækenland i henhold til artikel 127 i tiltrædelsesakten af 1979 og indtil 1991 til fordel for Spanien og Portugal i henhold til artikel 187 og 374 i tiltrædelsesakten af 1985, gælder for Fællesskabernes egne indtægter hidrørende fra moms og for Fællesskabernes egne indtægter baseret på BNI, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), i denne afgørelse. Mekanismen gælder ligeledes for de to sidstnævnte medlemsstaters indbetalinger i henhold til artikel 5, stk. 2, i denne afgørelse. I sidstnævnte tilfælde er tilbageførselssatsen den sats, der var gældende for det år, for hvilket korrektionen indrømmes.

ARTIKEL 10

Kommissionen forelægger inden udgangen af 1999 en rapport om, hvorledes den ved denne afgørelse indførte ordning fungerer; rapporten skal bl.a. indeholde en fornyet gennemgang af korrektioner af budgetulige vægten til fordel for Det Forenede Kongerige. Den forelægger ligeledes inden udgangen af 1999 en rapport om resultaterne af en undersøgelse af mulighederne for at indføre en femte indtægtskilde samt om de nærmere detaljer for en eventuel indførelse af en fast ensartet sats til anvendelse på momsgrundlaget.

ARTIKEL 11

1. Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 31. oktober 1994

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i andet afsnit omhandlede meddelelser. Den får virkning fra 1. januar 1995.

2.

a) Med forbehold af litra b) ophæves afgørelse 88/376/EØF, Euratom den 1. januar 1995. Enhver henvisning til Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter¹⁾, til afgørelse 85/257/EØF, Euratom om Fællesskabernes ordning med egne indtægter²⁾ eller til afgørelse 88/376/EØF, Euratom skal betragtes som en henvisning til nærværende afgørelse.

b) Bestemmelserne i artikel 3 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom, gælder fortsat for beregningen og justeringerne af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af satsen på det ensartede, ikke-reducerede momsbergningsgrundlag, for så vidt angår regnskabsåret 1987 og tidligere regnskabsår.

Artikel 2, 4 og 5 i afgørelse 88/376/EØF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringerne af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en ensartet sats, der gælder for alle medlemsstater, på det ensartede momsbergningsgrundlag reduceret til 55% af hver medlemsstats BNI og på beregningen af den korrektion for budgetmæssig ulige vægt, der er indrømmet Det Forenede Kongerige, for så vidt angår regnskabsårene 1988-1994. I tilfælde af anvendelse af ovennævnte afgørelses artikel 2, stk. 7, erstattes momsindbetalingerne af finansielle bidrag ved de i dette stykke nævnte beregninger for hver berørt medlemsstat og ved betaling af justeringer af korrektionerne vedrørende tidligere regnskabsår.

På Rådet vegne

K. Kinkel

Formand

¹⁾ EFT nr. L 94 af 28.4.1970, s. 19.

²⁾ EFT nr. L 128 af 14.5.1985, s. 15. Afgørelsen er ophævet ved afgørelse 88/376/EØF.